

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4846/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kristine Saganić, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izjaviteljice i Danijele Uzelac Ljubić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ARIS 2000 d.o.o., OIB 06571045637, Zagreb, Fraterščica 60, protiv tuženika IMPULS-LEASING d.o.o., OIB 65918029671, Zagreb, Velimira Škorpika 24/1 i tuženika EOS MATRIX d.o.o., OIB 76674680107, Zagreb, Horvatova ulica 82, oboje zastupani po punomoćniku Zlatku Knezoviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Knezović & Partneri j.t.d. u Zagrebu, Radnička cesta 54, te umješaka na strani tužitelja HRVOJA ŠIMIĆA, OIB 45735250142, Zagreb, Šenoina ulica 3, radi utvrđenja ništetnosti i povlačenja zadužnice s naplate, odlučujući o žalbi umješaka na strani tužitelja i žalbi tuženika IMPULS-LEASING d.o.o., protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1796/2022 od 18. srpnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 1. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba umješaka na strani tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1796/2022 od 18. srpnja 2024. u točki I. izreke i u točki II. izreke u dijelu u kojem je odbijen tužbeni zahtjev kojim je tužitelj zahtijevao utvrđenje da je nepostojeći Ugovor o cesiji od 4. listopada 2017. koji su zaključili Impuls-Leasing d.o.o. kao cedent i Eos Matrix d.o.o. kao cesionar u odnosu na Aris 2000 d.o.o., i u točki III. izreke.

r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba tuženika IMPULS-LEASING d.o.o., kao neosnovana i potvrđuje rješenje o trošku sadržano u dijelu točke IV. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1796/2022 od 18. srpnja 2024. kojim je odbijen zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 166,75 EUR.

II. Uvažava se žalba tuženika IMPULS-LEASING d.o.o., preinačuje rješenje o trošku sadržano u dijelu točke IV. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1796/2022 od 18. srpnja 2024. kojim je odbijen zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 933,25 EUR i rješava:

Nalaže se tužitelju naknaditi tuženicama parnične troškove u iznosu od 933,25 EUR u roku od petnaest dana.

III. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1796/2022 od 18. srpnja 2024. u dijelu točke II. izreke kojim je odbijen kao neosnovan eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim se nalaže tuženiku EOS MATRIX d.o.o., OIB 76674680107, Zagreb, Horvatova ulica 82 da u roku od osam dana od pravomoćnosti te presude povuče s izravne naplate zadužnicu na iznos od 45.466,15 CHF od 23. travnja 2008. na kojoj je potpis ovjeren po javnom bilježniku Vlasti Zajec iz Zagreba, poslovni broj OV-5326/08 te je potom neodložno preda tužitelju ARIS 2000 d.o.o., OIB 06571045637, Zagreb, Frateršćica 60 i u tom se dijelu tužba odbacuje.

IV. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku Impuls Leasing d.o.o. troškove žalbenog postupka u iznosu od 78,38 EUR u roku od petnaest dana, dok se tuženikov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 234,12 EUR odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Presudom poslovni broj P-1796/2022 od 18. srpnja 2024. Trgovački sud u Zagrebu odbio je u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim je tužitelj zahtijevao od suda da utvrdi ništetnim Ugovor o cesiji od 4. listopada 2017. koji su zaključili Impuls- Leasing d.o.o. kao cedent i Eos Matrix d.o.o. kao cesionar u odnosu na Aris 2000 d.o.o. (točka I. izreke), odbio je kao neosnovan eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim je tužitelj zahtijevao utvrđenje da je nepostojeći Ugovor o cesiji od 4. listopada 2017. koji su zaključili Impuls- Leasing d.o.o. kao cedent i Eos Matrix d.o.o. kao cesionar u odnosu na Aris 2000 d.o.o. i da se naloži tuženiku Eos Matrix d.o.o. da u roku od osam dana od pravomoćnosti te presude povuče s izravne naplate zadužnicu na iznos od 45.466,15 CHF od 23. travnja 2008. na kojoj je potpis ovjeren po javnom bilježniku Vlasti Zajec iz Zagreba, pod poslovnim brojem OV-5326/08 te je potom neodložno preda tužitelju Aris 2000 d.o.o. (točka II. izreke), naložio je tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 1.650,00 EUR (točka III. izreke), te je odbio kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u daljnjem iznosu od 1.100,00 EUR (točka IV. izreke).

2. Protiv točaka I., II. i III. izreke navedene presude umještač na strani tužitelja Hrvoje Šimić podnio je žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te je predložio prihvatiti žalbu i pobijanim dijelovima te je preinačiti ili ukinuti uz naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 703,42 EUR. U žalbi je, u bitnom, naveo da prvostupanjski sud nije bio ovlašten raspravnim rješenjem od 18. lipnja 2024. odlučiti o dopuštenosti prijedloga za rješenje pitanja važnog za jedinstvenu primjenu prava, a odbijanjem prijedloga za pokretanje oglednog postupka učinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP). Ukazao je da se pobijana presuda ne može ispitati jer u obrazloženju presude nema razloga

o postojanju tražbine koja je predmet Ugovora o cesiji od 4. listopada 2017. koji su sklopili Impuls-leasing d.o.o. kao cedent i Eos Matrix d.o.o. kao cesionar budući da ni jedan tuženik nije dokazao postojanje tražbine radi koje je podnio i držao predmetnu zadužnicu na naplati. Naveo je da je tuženik Impuls-leasing d.o.o. sastavljao sporni ugovor o leasingu broj 00664 od 22. travnja 2008. u kojem je određena promjenjivost naknade, da je to bio bitni sastojak i odlučujuća pobuda bez kojeg navedeni ugovor ne bi bio niti sklopljen, a da u obrazloženju pobijane odluke o tome nema navoda. Konačno, istaknuo je da žalitelju nije jasno kako je prvostupanjski sud izvršio uvid u presudu Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-325/2024-4 od 12. lipnja 2024. jer to ne proizlazi iz zapisnika u spisu čime da je žalitelj onemogućen u raspravljanju ukazujući time na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a.

3. Protiv točke IV. izreke navedene presude tuženik Impuls-Leasing d.o.o. podnio je žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom ovom sudu da presudu u navedenom dijelu preinači uz naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 312,50 EUR. U žalbi je, u bitnom, naveo da je sud neosnovano za ročišta održana 17. veljače 2023. i 18. lipnja 2025. nije priznao zatraženi troška po Tbr. 9. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 126/22 i 138/23; dalje: Tarifa) već po Tbr. 9. t. 5. Tarife jer se po tužnikovom shvaćanju samim izjavama koje se tiču merituma, makar bili navodi kojim se podupiru ili ponavljaju navodi i već iznesena pravna stajališta trebaju smatrati kao upuštanje u raspravljanje. U prilog navedene tvrdnje pozvao se na rješenje Županijskog suda u Zadru poslovni broj GŽ R-123/2023 od 28. kolovoza 2023.

4. Odgovori na žalbe nisu podneseni.

5. Žalba umješača na strani tužitelja nije osnovana, dok je žalba tuženika Impuls-Leasing d.o.o. osnovana.

6. Pobijana odluka ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. Pri donošenju pobijane presude prvostupanjski sud nije počinio niti jednu od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, pa ni onu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koje umješač na strani tužitelja ukazuje u žalbi. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud je iznio dostatne razloge o odlučnim činjenicama za konačan ishod ovoga spora s kojim razlozima je suglasan i ovaj sud.

8. Neosnovano umješač na tužiteljevoj strani smatra da mu je onemogućeno raspravljanje pred sudom time što prvostupanjski sud nije na ročišni zapisnik utvrdi da vrši uvid u spis prvostupanjskog suda poslovni broj P-1029/2023 i presudu ovog

suda poslovni broj PŽ-325/2024-4 od 12. lipnja 2024. Iz spisa doista proizlazi da prvostupanjski sud navedene činjenice nije utvrdio na ročišnom zapisniku. No, navedeni propust prvostupanjskog suda ne utječe na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenje jer se radi o postupku koji je pravomoćno okončan i u kojem je žalitelj sudjelovao i kao umješlač na tužiteljevoj strani i upoznat je s navedenim odlukama.

9. Tužitelj je tijekom postupka, podneskom od 14. prosinca 2022., podnio i prijedlog radi pokretanja oglednog spor dok u žalbi ukazuje na to da o dopuštenosti tog prijedloga odlučuje vijeće pet sudaca Vrhovnog suda RH, a ne sudac prvostupanjskog suda.

10. Sukladno odredbi čl. 502.k. st. 1. ZPP-a, ako sud sazna za postojanje postupaka iz čl. 502.j ZPP-a, po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranaka ili umješlača, zatražit će od predsjednika suda zakazivanje sjednice sudskog odjela kako bi se raspravilo o pretpostavkama za podnošenje prijedloga za pokretanje oglednog postupka za rješenje pitanja važnog za jedinstvenu primjenu prava. Prije podnošenja zahtjeva za održavanje sjednice odjela sud će sa strankama na ročištu raspraviti o potrebi pokretanja oglednog postupka. Suprotno žalbenim navodima tužitelja i umješlača, ovaj sud ne nalazi povrede u postupanju prvostupanjskog suda koje bi rezultirale bitnom povredom odredaba parničnog postupka (čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a) te nezakonitom i nepravilnom odlukom o tužbenom zahtjevu. Prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijane presude izrazio shvaćanje da takav prijedlog ne obvezuje sud, odnosno da isključivo o sucu koji vodi postupak ovisi hoće li pokrenuti takav postupak i zatražiti od predsjednika suda sazivanje sjednice sudskog odjela kako bi se raspravilo o pretpostavkama za podnošenje prijedloga za pokretanje oglednog postupka. Prvostupanjski sud se osnovano pozvao na ustavnu ulogu Vrhovnog suda Republike Hrvatske (čl. 116. st. 1. Ustava Republike Hrvatske, „Narodne novine“ broj: 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10 i 5/14) osiguravati jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni. Pritom je ocijenio da postavljena pitanja ne predstavljaju pitanja koja su važna za jedinstvenu primjenu prava ili ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni u smislu odredbe čl. 502.j ZPP-a pa da bi bilo svrsishodno ili potrebno pokretanje oglednog postupka prije donošenja prvostupanjske presude. Stoga neosnovano umješlač ukazuje na povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a niti je ostvarena bitna povreda odredba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a na način da je tužitelju i umješlaču na njegovoj strani onemogućeno raspravljanje.

11. Predmet spora je tužbeni zahtjev na utvrđenje ništetnosti Ugovora o cesiji od 4. listopada 2017. kojeg su zaključili društvo Impuls-Leasing d.o.o. kao cedent i Eos Matrix d.o.o. kao cesionar, o čemu je tužitelj kao cesus obaviješten.

12. Tužitelj je uz navedeni tužbeni zahtjev, predložio da, ako sud ne prihvati tako postavljeni tužbeni zahtjev, da kao sljedeći prihvati tužbeni zahtjev na utvrđenje da je nepostojeći Ugovora o cesiji od 4. listopada 2017. kojeg su zaključili društvo Impuls-Leasing d.o.o. kao cedent i Eos Matrix d.o.o. kao cesionar.

13. Iz tako postavljenog tužbenog zahtjeva proizlazi da je postavljen na temelju odredbe čl. 188. st. 2. ZPP-a, koja se odnosi na eventualnu supsidijarnu kumulaciju, a prema kojoj tužitelj može dva ili više tužbenih zahtjeva u međusobnoj vezi istaknuti u jednoj tužbi i tako da sud sljedeći od tih zahtjeva prihvati ako nađe da onaj koji je ispred njega istaknut nije osnovan. Odredbom st. 3. istog članka propisano je da se zahtjevi prema st. 2. tog članka mogu istaknuti u jednoj tužbi samo ako je sud stvarno nadležan za svaki od istaknutih zahtjeva i ako je za sve zahtjeve određena ista vrsta postupka. Prema tome, u slučaju eventualne kumulacije tužbenih zahtjeva prvostupanjski sud prvo odlučuje o osnovanosti prvo postavljenog tužbenog zahtjeva, a tek ako prvi zahtjev utvrdi neosnovanim, odlučuje i o osnovanosti eventualno postavljenog tužbenog zahtjeva, kako je pravilno prvostupanjski sud i odlučivao.

14. U postupku pred prvostupanjskim sudom je utvrđeno:

- da su tužitelj kao korisnik leasinga i tuženik Impuls-Leasing d.o.o. kao davatelj leasinga zaključili 22. travnja 2008. Ugovor o operativnom leasingu broj 00664 za određeno teretno vozilo, s trajanjem ugovora od 60 mjeseci,

- da je ugovoren iznos ukupne naknade za leasing uz napomenu da je promjenjiv sukladno t. 7.2. i 21.1. Općih uvjeta za zaključenje ugovora o operativnom leasingu,

- da je presudom prvostupanjskog suda poslovni broj P-1029/23 od 14. studenog 2023. utvrđeno da je u Ugovoru o leasingu broj 00664 od 22. travnja 2008. djelomično ništena odredba koja glasi: „7.2. Usklađivanje visine jamčevine te naknade za leasing (visine mjesečnih obroka leasing) kao i drugih plaćanja iz Ugovora uslijed promjene uvjeta refinanciranja koja uključuje“ kao i djelomično odredba koja glasi: „21.1. Visina jamčevine i mjesečnih obroka leasinga podliježe prilagodbi zbog promjene uvjeta refinanciranja koji su temelj kalkulaciji. Pod navedenim uvjetom može biti promijenjen iznos ukupne naknade za leasing, da je odbijen tužbeni na utvrđenje ništetnosti tog Ugovora u preostalom njegovom dijelu; na nalog tuženiku povući zadužnicu (na iznos 45.466,15 CHF od 23. travnja 2008. na kojoj je potpis ovjeren po javnom bilježniku Vlasta Zajec iz Zagreba poslovni broj OV-5326/08) s izravne naplate i vratiti ju tužitelju i na isplatu iznosa od 13.228,42 EUR sa zakonskim zateznim kamatama;

- da su presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-325/2024-4 od 12. lipnja 2024. odbijene žalbe kao neosnovane i presuda potvrđena, a preinačena u dijelu troškova parničnog postupka,

- da je pravomoćno utvrđeno da navedeni Ugovor o leasingu od 22. travnja 2008. sadrži sve zakonom propisane obvezne sastojke,

- da je odredba kojom su stranke ugovorile promjenjivost visine jamčevine, naknade za leasing i drugih plaćanja iz ugovora u dijelu t. 7.2. i 21.1. Općih uvjeta neodređena i neodrediva iz tog razloga u tom dijelu nišetna,

- da navedene sporne odredbe nisu bitan sastojak navedenog Ugovora bez kojeg taj ugovor ne bi mogao opstati, niti da su bile uvjet ugovora niti odlučujuća pobuda,

- da su ovdje tuženik Impuls-Leasing d.o.o. kao cedent i ovdje tuženik Eos Matrix d.o.o. kao cesionar 4. listopada 2017. sklopili Ugovor o cesiji kojim je Impuls-Leasing d.o.o. svoje potraživanje prema ovdje tužitelju prenio na Eos Matrix d.o.o., o čemu je tužitelj bio obaviješten Obavijestima o prijenosu potraživanja (listovi 36. i 37.

spisa) u kojem je navedeno da dug po navedenom Ugovoru o leasingu iznosi 29.388,91 EUR (221.416,06 kn) i da ga je tužitelj dužan ispuniti društvu Eos Matrix d.o.o.

15. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja prvostupanjski sud je zaključio da je neosnovan tužbeni zahtjev kojim tužitelj zahtijeva utvrđenje ništetnosti Ugovora o cesiji od 4. listopada 2017. jer je utvrdio da je tuženik Impuls-Leasing d.o.o. valjano prenio na tuženika Eos Matrix d.o.o. tražbinu koju ima na temelju Ugovora o leasingu broj 00664 prema tužitelju, a da tužitelj nije iznio niti jedan valjan razlog zbog kojeg osporava pravilnost navedenog Ugovora o cesiji s obzirom na to da su svi tužiteljevi navodi usmjereni na iznošenje razloga ništetnosti spornog Ugovora o operativnom leasingu, o čemu je već pravomoćno odlučeno. Glede eventualno tužbenog zahtjeva sud je zaključio da navedeni Ugovor o cesiji nije niti nepostojeći, dok je o povlačenju predmetne zadužnice s izravne naplate i njezin povrat tužitelju već pravomoćno odlučeno u predmetu prvostupanjskog suda vođenim pod poslovnim brojem P-1029/23 od 14. studenog 2023. koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-325/2024 od 12. lipnja 2024., stoga je kao neosnovan odbio i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev. Što se tiče prijedloga za podnošenje prijedloga za pokretanje oglednog postupka sud je ocijenio da postavljena pitanja ne predstavljaju pitanja koja su važna za jedinstvenu primjenu prava ili ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni u smislu odredbe članka 502.j ZPP-a pa da bi bilo svrsishodno ili potrebno pokretanje oglednog postupka prije donošenja prvostupanjske presude, pa je raspravnim rješenjem od 18. lipnja 2024. utvrdio da nisu ispunjene pretpostavke za pokretanje oglednog postupka radi rješavanja pravnih pitanja važnih za jedinstvenu primjenu prava.

16. U žalbenoj fazi postupka ostalo je i dalje sporno je li ugovor o leasingu ništetan, posljedično postojanje tražbine iz navedenog ugovora koju je prvotuženik cedirao na drugotuženika te povlačenje zadužnice s izravne naplate i njezin povrat tužitelju.

17. Neosnovano umješač na tužiteljevoj strani ukazuje na ništetnost promjenjive naknade za leasing budući da je prvostupanjski sud u postupku vođenim pred prvostupanjskim sudom u predmetu poslovni broj P-1029/2023 utvrdio da ugovor kojeg su stranke zaključile i čiju valjanost tužitelj i ovoj parnici dovodi u pitanje, sadrži sve zakonom propisane obvezatne sastojke. Potom je prvostupanjski sud zaključio da je odredba kojom su stranke ugovorile promjenjivost visine jamčevine, naknade za leasing (mjesečnih obroka leasinga) i drugih plaćanja iz ugovora u dijelu u t. 7.2. i 21.1 Općih uvjeta, dakle, ugovorna odredba kojom je propisano da su te naknade podložne prilagodbi u slučaju promjena uvjeta refinanciranja, neodređena i neodrediva (čl. 270. i čl. 272. ZOO-a) i iz tog razloga i u tom dijelu ništetna. Pritom je utvrdio da ništetnost navedenih ugovornih odredaba ne povlači sa sobom ništetnost cijelog ugovora, budući da ugovor može opstati i bez tih odredaba. Konačno, sama činjenica opstanka ugovora unatoč spornim odredbama vidljiva je već iz činjenice što za vrijeme trajanja ugovora te odredbe nisu našle stvarnu primjenu na konkretan poslovni odnos, jer ugovorom utvrđena visina naknade nikad nije izmijenjena i mjesečni obroci su obračunati u iznosima koji su navedeni u ugovoru, bez naknadnih promjena. Navedena utvrđenja ovaj sud u ovoj

parnici nije niti smio utvrđivati jer su ona već pravomoćno utvrđena u navedenoj parnici.

18. Prema tome, kako je tuženik Impuls-Leasing cedirao na tuženika Eos Matrix d.o.o. tražbinu iz valjanog ugovora, pravilno je prvostupanjski sud odbio tužbeni zahtjev kojim je tužitelj zahtijevao utvrđenje ništetnosti navedenog ugovora o cesiji te eventualno kumulirani tužbeni zahtjeva glede tog ugovora.

19. S obzirom na navedeno, valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a tužnikovu žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu kako je to opisano u točki I. izreke ove drugostupanjske presude.

20. Međutim, u dijelu pobijane presude kojim je prvostupanjski sud odbio eventualno kumulirani tužbeni zahtjev u dijelu kojim se nalože tuženiku Eos Matrix povući s izravne naplate zadužnicu i vratiti je tužitelju, prvostupanjski je sud počinio bitnu povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 9. ZPP-a jer je na taj način odlučio o zahtjevu o kojem je već prije pravomoćno presuđeno. Naime, prvostupanjskom presudom istog suda donesenom u predmetu poslovni broj P-1029/2023 od 14. studenog 2023. odbijen je tužbeni zahtjev u odnosu na nalog navedenom tuženiku povući s izravne naplate zadužnicu i vratiti je tužitelju, u kojem dijelu je ta presuda potvrđena presudom ovog suda poslovni broj PŽ-325/2024-4 od 12. lipnja 2024., pa je ona u tom dijelu pravomoćna.

21. S obzirom na navedeno, trebalo je u ovom dijelu na osnovi odredbe članka 369. stavka 2. ZPP-a ukinuti pobijanu presudu i odbaciti tužbu.

22. Odluka o naknadi parničnog troška pravilno je zasnovana na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Međutim, osnovano tuženik Impulse Leasing d.o.o. navodi da mu prema Tbr. 9. točki 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 126/22 i 138/23; dalje: Tarifa) pripada pravo na trošak zastupanja na ročištu 18. lipnja 2024. u iznosu od 250 bodova odnosno 497,74 EUR prema Tbr. 9.t.1. Tarife uvećano za PDV po stopi od 25% odnosno 622,17 EUR. Ovo stoga što je na tom ročištu, kako to proizlazi iz zapisnika s ročišta, navedeno da tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva, a tuženik da ostaje kod odgovora na tužbu, stranke su navele da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, tužitelj je predložio prihvatiti tužbeni zahtjev u cijelosti i tražio je trošak prema troškovniku koji prilaže u spis, a tuženik je predložio zahtjev odbiti i tražio je trošak prema troškovniku koji prilaže u spis te je na tom ročištu zaključena glavna rasprava. Prema shvaćanju ovog suda ako je u zapisniku s održanog ročišta navedeno da tužitelj ostaje kod tužbe, a tuženik ostaje kod odgovora na tužbu, tada se smatra da se radi o ročištu na kojem se raspravlja o glavnoj stvari pa punomoćnik ima pravo na trošak za to ročište primjenom Tbr. 9. t. 1. Tarife, a ne primjenom Tbr. 9. t. 5. Tarife. Prvostupanjski sud je tuženiku priznao trošak zastupanja za pripremno ročište u prethodnom postupku od 17. veljače 2023. prema Tbr. 9. t. 5. Tarife. Međutim, neosnovano tuženik smatra da mu za zastupanje na tom ročištu pripada nagrada prema Tbr. 9. t. 1. Tarife jer se ne radi o ročištu na kojem se raspravljalo o glavnoj stvari već se radi o ročištu na kojem se raspravljalo o procesnim pitanjima pa tuženiku pripada nagrada u iznosu od 248,87 EUR prema Tbr. 9. t. 2. Tarife uvećano

za PDV od 25% u iznosu od 62,21 EUR odnosno 311,08 EUR. Stoga je tuženiku trebalo dosuditi daljnji parnični trošak u iznosu od 933,25 EUR.

23. Zbog navedenog razloga, tuženikova žalba je djelomično odbijena kao neosnovana i rješenje o trošku sadržano u presudi potvrđeno na temelju čl. 380. t. 2. ZPP-a, a djelomično uvažena i pobijano rješenje o trošku sadržano u presudi preinačeno na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a.

24. Tuženiku je valjalo priznati i trošak sastava žalbe na temelju odredbe čl. 166. st. 1. i 2. ZPP-a; i to primjenom čl. 154. i 155. ZPP-a, imajući u vidu da je vrijednost predmeta spora pobijanog djela odluke o trošku parničnog postupka u ovom predmetu 1.100,00 EUR. Tako je tuženiku valjalo priznati trošak sastava žalbe prema Tbr. 10. točki 4. Tarife u iznosu od 77,66 EUR i trošak poreza na dodanu vrijednost prema Tbr. 46. Tarife u iznosu od 18,66 EUR, što ukupno iznosi 93,32 EUR. Međutim, kako je tuženik samo djelomično uspio sa žalbom, i to u dijelu s 84% to je tuženiku valjalo dosuditi trošak žalbenog postupka u iznosu od 78,38 EUR dok je za iznos preko navedenog iznosa tuženikov zahtjev odbijen kao neosnovan.

Zagreb, 1. srpnja 2026.

Predsjednica vijeća
Kristina Saganić

Broj zapisa: **9-3088a-24481**

Kontrolni broj: **093f6-3f4c0-f7a7e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.